

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-595/14

**Evropski parlament
proti
Svetu Evropske unije**

„Ničnostna tožba — Nadomestitev izpodbijanega sklepa med postopkom — Predmet tožbe — Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Uvedba nadzornih ukrepov za novo psihoaktivno snov — Pravni okvir, ki se uporablja od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe — Prehodne določbe — Posvetovanje z Evropskim parlamentom“

Povzetek — Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. decembra 2015

1. *Ničnostna tožba — Pravni interes — Interes, ki se presoja na dan vložitve tožbe — Razveljavitev izpodbijanega akta med postopkom — Ustavitev postopka — Nedopustnost — Ohranitev interesa tožeče stranke za potrditev nezakonnosti izpodbijanega akta*

(člen 263 PDEU)

2. *Ničnostna tožba — Tožba držav članic, Parlamenta, Sveta in Komisije — Dopustnost, ki ni pogojena z dokazovanjem pravnega interesa — Odločba, s katero je med postopkom nadomeščena izpodbijana odločba — Ohranitev preteklih učinkov izpodbijanega sklepa — Tožba, ki ohrani svoj predmet*

(člen 263, drugi odstavek, PDEU; sklepa Sveta 2014/688 in 2015/1875, uvodna izjava 35 in členi od 1 do 3)

3. *Policijsko sodelovanje — Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Sklep 2005/387 o izmenjavi podatkov, oceni tveganja in nadzoru nad novimi psihoaktivnimi snovmi — Razlaga člena 8(3) tega sklepa — Razlaga, skladna z določbami Pogodbe EU, ki so ob sprejetju tega sklepa urejale izvajanje splošnih aktov na tem področju — Obveznost Sveta, da se pred sprejetjem izvedbenega ukrepa za zadevni sklep posvetuje s Parlamentom — Razveljavitev člena 39(1) EU — Nevplivanje*

(člen 34(2)(c) EU in 39(1) EU; Protokol (št. 36), ki je priložen pogodbam EU in DEU, člen 9; Sklep Sveta 2005/387, člen 8(3))

4. *Ničnostna tožba — Ničnostna sodba — Učinki — Omejitev s strani Sodišča — Razglasitev ničnosti Sklepa 2014/688 o uvedbi nadzornih ukrepov za nekatere psihoaktivne snovi — Tveganje ogrožitve učinkovitosti nadzora nad zadevnimi snovmi in varstva javnega zdravja — Ohranitev učinkov ničnega sklepa*

(člen 264, drugi odstavek, PDEU; Sklep Sveta 2014/688)

1. Samo zaradi razveljavitve izpodbijanega akta v okviru ničnostne tožbe, do katere je prišlo po vložitvi te tožbe, ne nastane obveznost za Sodišče Unije, da na datum razglasitve sodbe ustavi postopek zaradi neobstoja predmeta ali zaradi neobstoja pravnega interesa. Kljub temu mora pravni interes tožeče stranke ob upoštevanju predmeta tožbe obstajati ob vložitvi tožbe, sicer ta ni dopustna. Predmet spora in pravni interes morata obstajati do razglasitve sodne odločbe, sicer se postopek ustavi, kar predpostavlja, da ima lahko stranka, ki tožbo vloži, od izida te tožbe korist.

Iz tega izhaja, da mora Sodišče, če izpodbijani sklep med postopkom neha učinkovati, nadaljnji obstoj pravnega interesa tožeče stranke presojati in konkretno, pri tem pa upoštevati zlasti posledice domnevne nezakovitosti in naravo domnevno povzročene škode.

(Glej točke od 16 do 18).

2. Pravica Evropskega parlamenta do vložitve tožb, določena v členu 263, drugi odstavek, PDEU, kot tudi pravica držav članic do tožb pa ni odvisna od dokaza pravnega interesa. Odločitev Sodišča, da v neki zadevi odloča ali, nasprotno, ustavi postopek, torej po logiki ne more biti odvisna od preverjanja nadaljnjega obstoja pravnega interesa, ki ga ima Parlament v zvezi s sklepom, ki je predmet tožbe. Vendar Sodišče lahko ugotovi, da se postopek v zvezi s tožbami, ki so jih vložile države članice, ustavi, če so zaradi razglasitve ničnosti ali umika izpodbijanega akta te države dosegle rezultat iz svojih tožb.

Zato je tožba zoper Sklep 2014/688 o uvedbi nadzornih ukrepov za nekatere psihoaktivne snovi dopustna, ker so se z nadomestitvijo tega sklepa s Sklepom 2015/1875 o uvedbi nadzornih ukrepov za nekatere psihoaktivne snovi ohranili pretekli učinki izpodbijanega sklepa in torej ta nadomestitev ni povzročila učinkov, ki so enaki tistim, ki bi načeloma bili posledica razglasitve ničnosti tega sklepa. Iz uvodne izjave 35 in člena 2 Sklepa 2015/1875 je razvidno, da se ta uporablja brez poseganja v obveznosti, ki izhajajo iz Sklepa 2014/688, v zvezi z roki za uvedbo nadzornih ukrepov in kazenskih sankcij za zadevne nove psihoaktivne snovi, to je najpozneje do 2. oktobra 2015. Iz tega sledi, da Svet ni niti želel podvomiti o veljavnosti teh obveznosti, kakršne izhajajo iz Sklepa 2014/688, niti ni retroaktivno določil veljavnost navedenih obveznosti na podlagi Sklepa 2015/1875.

(Glej točke od 20 do 23 in 26.)

3. V zvezi s Sklepom 2005/387 o izmenjavi podatkov, oceni tveganja in nadzoru nad novimi psihoaktivnimi snovmi, katerega člen 8(3) določa možnost, da Svet za novo psihoaktivno snov uvede nadzorne ukrepe, je treba ugotoviti, da ta člen 8(3), dokler ni razveljavljen, razglašen za ničen ali spremenjen, še po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe na podlagi člena 9 Protokola (št. 36) o prehodni ureditvi povzroča pravne učinke in zato omogoča sprejetje izvedbenih ukrepov po v njem določenem postopku. Glede na to je treba člen 8(3) Sklepa 2005/387 v skladu s členom 39(1) EU razlagati tako, da lahko Svet sprejme akt za uvedbo nadzornih ukrepov za novo psihoaktivno snov le po posvetovanju s Parlamentom.

Razveljavitev člena 39(1) EU z Lizbonsko pogodbo ne sme ogroziti te obveznosti posvetovanja s Parlamentom, prvič, ker izhaja obveznost razlage akta sekundarne zakonodaje v skladu s primarno zakonodajo iz splošnega razlagalnega načela, v skladu s katerim je treba določbo, če je le mogoče, razlagati tako, da se ne vzbuja dvoma o zakonitosti, in drugič, ker je treba zakonitost akta Unije presojati glede na dejanske in pravne okoliščine, ki so obstajale na dan sprejetja tega akta. Redno posvetovanje s Parlamentom v primerih, določenih z veljavnimi pravili prava Unije, pomeni bistveno postopkovno zahtevo, katere nespoštovanje povzroči ničnost zadevnega akta. Zato je treba sklep, ki temelji na členu 8(3) Sklepa 2005/387, ki ga je Svet sprejel brez predhodnega posvetovanja s Parlamentom, razglasiti za ničen.

(Glej točke 35 in od 39 do 42.)

4. Glej besedilo odločbe.

(Glej točke od 46 do 49.)